

Att. Formand for Børne- og Undervisningsudvalget
karina.adsbol@ft.dk

Anmodning om foretræde for Børne- og Undervisningsudvalget (BUU)

Kære Karina Adsbøl

Vi henvender os for at anmode om foretræde for Børne- og Undervisningsudvalget (BUU) i begyndelsen af det nye folketingsår 2024-2025.

Sagen omhandler den tilstand på flere danske gymnasier, at unge kristne forbydes at mødes på skolens område og i al åbenhed være sammen i et fællesskab for at dele tro, liv og tale om relevante eksistentielle spørgsmål, som fylder i de studerendes hverdag.

Vi mener, at dette forbud *unødvendigt* tilsidesætter grundlæggende rettigheder i vores samfund som forsamlingsfrihed, religionsfrihed og ytringsfrihed.

Det vil vi kort begrunde i det følgende og henviser uddybende til de to vedhæftede bilag.

Med undring læste vi Børne- og Undervisningsministerens svar til BUU ang. "spørgsmål 196" den 4. april <https://www.ft.dk/samling/20231/almDEL/buu/spm/196/svar/2036136/2846137.pdf> om "*hvordan det kan være foreneligt med Danmarks kristne kulturarv og traditioner, at gymnasier som Aarhus Katedralskole og Aarhus Akademi forbyder kristne elever at mødes og dyrke et kristent fællesskab?*"

Ministeren henviser til, at "*inden for rammerne af den gældende lovgivning er det op til den enkelte gymnasiale institution ud fra lokale forhold at beslutte, om der er grundlag for at fastsætte sådanne ordensregler. Hvis en institution i sine ordensregler fastsætter regler om religiøs forkyndelse, gudsdyrkelse og lignende skal det være, fordi det anses for nødvendigt for at kunne skabe et godt undervisningsmiljø og god trivsel for eleverne på gymnasiet*" (vores understregning).

Vi mener ikke, at ministeren reelt forholder sig til principielle forhold i sagen – og om der er tale om *nødvendighed* i lovens forstand.

Udover at være et urealistisk og uholdbart projekt har resultatet med et forbud alt for ofte vist en begrænsning af grundlovssikrede rettigheder. Det er alvorligt og udstiller det pres, som åndsfriheden i visse situationer er under i vores samfund.

Flere gymnasier har med varierende ordlyd forbud mod alle former for religionsudøvelse, religiøs forkyndelse på skolens matrikel og begrænsning af religiøs aktivitet.

Advokat og ekstern lektor i forvaltningsret, Klaus Josefsen, har udtalt, at et forbud, som det praktiseres på en lang række danske gymnasier, helt grundlæggende er i strid med både ånden i den danske grundlov og formålsbestemmelserne for de gymnasiale uddannelser. Han siger: "*Det er ikke nok at henvise til en generel problematik i samfundet, udfordringer med elevsammensætning eller sager, der ligger ti år tilbage i tiden, blot fordi det nemmeste er at have et forbud. Det er nødt til at ske i en afvejning af det voldsomme indgreb i religionsfriheden, et forbud mod religiøse fællesskaber og religiøs praksis udgør.*" (se <https://www.kristeligt-dagblad.dk/kirke-og-tro/ekspert-forbud-mod-religion-paa-gymnasier-er-i-strid-med-grundloven>)

Han peger videre på, at et generelt forbud strider mod grundloven og menneskeretsprincipper. Hvis man har et konkret problem på den enkelte skole, skal man løse det. Men det skal gøres på en måde, hvor det påvirker religionsfriheden mindst muligt.

Det flugter med budskabet i et ”hyrdebrev”, som blev udsendt i juni 2017 af daværende undervisningsminister og uddannelses- og forskningsminister til en række uddannelsesinstitutioner. Det kom på baggrund af et beslutningsforslag om forbud mod bederum på alle offentlige uddannelsesinstitutioner, som *ikke* blev vedtaget.

(<https://www.ft.dk/samling/20161/almdel/UUI/bilag/216/1774213.pdf>)

Om *nødvendighedsprincippet* kan man med fordel se nærmere på to domme afsagt af henholdsvis Ligebehandlingsnævnet (2017) og Højesteret (2000). Begge understreger, at et forbud mod religiøs udøvelse på et uddannelsessted kan være et berettiget og legitimt indgreb for en uddannelsesinstitution, der oplever helt konkrete episoder og udfordringer, men det understreges også, at det *skal være begrundet i saglige kriterier og ske med strenge krav til nødvendigheden af forbuddet*.

Vores budskab til BUU:

- Vi anfægter ministerens svar og mener, at det er mangelfuld; samtidig er det uklar i forhold til princippet om *nødvendighed* og dermed den uindskrænket ret, som det giver ledelsen af uddannelsesinstitutioner til et forbud for at mødes som religiøs gruppe på skolens matrikel – i dette tilfælde kristne grupper (Kristeligt Forbund for Studerende), som har udvist en åben og respektfuld adfærd i flere årtier (se *bilag med beskrivelse af KFS historisk og aktualitet*).
- Det er ønskeligt med en juridisk afklaring fra Børne- og Undervisningsministeriet, om gymnasier kan opretholde et forbud! Og om det sker på bekostning af en tilsidesættelse af borgeres, her studerendes, omtalte frihedsrettigheder (se *bilag med klumme bragt i altinget.dk, marts 2023*).

Vi håber, at du vil behandle vores anmodning positivt og ser frem til at høre fra dig.

Med venlig hilsen

Jakob Skovgård Højlund, *generalsekretær i Kristeligt Forbund for Studerende*
Hans-Ole Bækgaard, *formand for Indre Mission i Danmark*